

Uroczystość Chrystusa Króla, oficjalnie nazywana **Uroczystością Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata**, jest jedną z najnowszych celebracji w kalendarzu liturgicznym Kościoła katolickiego, ale ma bardzo głębokie korzenie teologiczne i duchowe. Obchodzona w ostatnią niedzielę okresu zwykłego, tuż przed rozpoczęciem Adwentu, zaprasza nas do refleksji nad królewskością Chrystusa, nie tylko w sensie eschatologicznym, ale także w naszym codziennym życiu i współczesnym świecie.

W tym artykule omówimy historię tej uroczystości, jej znaczenie teologiczne, symbole jej towarzyszące oraz jak można ją przeżywać w kontekście wiary i codzienności.

Historia Uroczystości Chrystusa Króla

Uroczystość Chrystusa Króla została ustanowiona przez papieża Piusa XI w 1925 roku w encyklice *Quas Primas*. Aby w pełni zrozumieć wagę tej decyzji, należy spojrzeć na kontekst historyczny.

Świat w kryzysie

W 1925 roku świat przeżywał okres wielkich napięć. Konsekwencje I wojny światowej pogrążyły ludzkość w atmosferze nieufności, nasilonego nacjonalizmu i kryzysów gospodarczych. Równocześnie nasilał się sekularyzm, który spychał religię do sfery prywatnej, promując ideologie negujące suwerenność Boga, takie jak komunizm, faszyzm czy materializm.

Poprzez ustanowienie Uroczystości Chrystusa Króla papież Pius XI chciał przypomnieć wiernym, że Chrystus króluje nie tylko w niebie, ale także na ziemi. Papież ogłosił, że władza Chrystusa jest uniwersalna, obejmuje wszystkie narody, kultury i systemy polityczne. Jego królestwo jednak nie opiera się na ucisku, ale na sprawiedliwości, pokoju i miłości.

Miejsce w kalendarzu liturgicznym

Początkowo uroczystość była obchodzona w ostatnią niedzielę października. Jednak po reformach liturgicznych Soboru Watykańskiego II została przeniesiona na ostatnią niedzielę okresu zwykłego, co podkreśla jej eschatologiczny charakter. Taka zmiana wskazuje, że królewskość Chrystusa zostanie w pełni zrealizowana na końcu czasów.

Znaczenie Teologiczne Chrystusa Króla

Chrystus jako Król Wszechświata

Tytuł „Król” przypisywany Jezusowi ma głębokie biblijne korzenie. W Starym Testamencie prorocy zapowiadali przyjście Mesjasza-Króla:

- **Izajasz 9,5-6** głosi: *„Na jego ramionach spocznie władza. Nazwą Go: Przedziwny Doradca, Bóg Mocny, Odwieczny Ojciec, Księżę Pokoju.”*
- **Zachariasz 9,9** opisuje króla pokornego, wjeżdżającego na osiołku, co zapowiada triumfalny wjazd Jezusa do Jerozolimy.

W Nowym Testamencie królewskość Chrystusa objawia się w pełni. Jezus oświadcza przed Piłatem:

„Królestwo moje nie jest z tego świata” (J 18,36). Ta deklaracja nie oznacza, że Jego królestwo nie ma znaczenia na ziemi, ale że nie kieruje się zasadami władzy ludzkiej. Jego królestwo opiera się na prawdzie, sprawiedliwości i miłości.

Królestwo służby i ofiary

W przeciwieństwie do ziemskich władców, którzy rządzą, narzucając swoją wolę, Chrystus króluje z krzyża. Krzyż, symbol upokorzenia w oczach świata, jest tronem, z którego Jezus sprawuje swoją władzę. Jego korona nie jest ze złota, ale z cierni, a jego berło to gwoździe, które przebodły Jego ręce.

Królewskość Chrystusa przypomina nam, że prawdziwe przywództwo tkwi w służbie:

„Syn Człowieczy nie przyszedł, aby Mu służono, lecz aby służyć i dać swoje życie na okup za wielu” (Mk 10,45).

Symbole Uroczystości Chrystusa Króla

Tron

Tronem Chrystusa jest krzyż, przypominający, że Jego królestwo nie opiera się na ucisku, ale

na miłości odkupieńczej.

Korona

Korona cierniowa symbolizuje cierpienie i upokorzenie, które Chrystus przyjął dla naszego odkupienia. Jednocześnie zapowiada koronę chwały, którą otrzymuje jako Król Wszechświata.

Berło

W ikonografii chrześcijańskiej berło Chrystusa często przedstawiane jest jako pasterska laska, co przypomina, że jest On Dobrym Pasterzem, który prowadzi swój lud z czułością.

Płaszcz

Królewski płaszcz, często ukazywany na wizerunkach Chrystusa Króla, symbolizuje sprawiedliwość i świętość Jego królestwa.

Aktualność Chrystusa Króla we Współczesnym Świecie

Zaproszenie do nadziei

W świecie pełnym podziałów, wojen, nierówności i nieustannego dążenia do władzy, Uroczystość Chrystusa Króla zaprasza nas do spojrzenia na królestwo, które jest wieczne.

Królewskość Chrystusa przypomina nam, że ostateczne słowo nie należy do systemów politycznych, gospodarczych czy społecznych, ale do Boga. Ta prawda daje nam nadzieję w obliczu przeciwności.

Wyzwanie dla wierzących

Uznanie Chrystusa za Króla oznacza przyjęcie Jego władzy w każdym aspekcie naszego życia:

1. **W naszych decyzjach osobistych:** Czy kierujemy się wartościami Ewangelii?
2. **W naszych relacjach:** Czy promujemy sprawiedliwość, pokój i przebaczenie?
3. **W społeczeństwie:** Czy działamy na rzecz budowy bardziej ludzkiego i solidarnego świata?

Jak Przeżywać Uroczystość Chrystusa Króla

Odnowienie naszej wiary

Uroczystość Chrystusa Króla to okazja do odnowienia naszego zaangażowania wobec Jezusa. Możemy to uczynić poprzez:

- **Eucharystię**, uznając Chrystusa za centrum naszego życia.
- **Adorację Najświętszego Sakramentu**, uznając Jego rzeczywistą i królewską obecność.
- **Modlitwę**, prosząc, aby Jego królestwo stało się rzeczywistością w nas i na świecie.

Zaangażowanie na rzecz najbardziej potrzebujących

Uznanie Chrystusa za Króla oznacza także dostrzeżenie Go w najmniejszych i najbardziej potrzebujących. Jak sam powiedział:

„Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (Mt 25,40).

Świadectwo w codziennym życiu

Proklamowanie Chrystusa Króla nie jest jedynie aktem liturgicznym, ale zaproszeniem do życia w zgodzie z naszą wiarą we wszystkich wymiarach życia – w rodzinie, pracy i wspólnocie.

Podsumowanie

Uroczystość Chrystusa Króla to coś więcej niż liturgiczne święto; to proklamacja wiary, nadziei i miłości. W świecie często zagubionym w chaosie władzy i ideologii przypomina nam, że tylko Chrystus nadaje pełny sens życiu.

Uznanie Jezusa za Króla Wszechświata nie jest jedynie aktem pobożności, ale zobowiązaniem wobec królestwa, które przemienia serca, wspólnoty i społeczeństwa. Świętując tę uroczystość, otworzymy nasze serca, aby mógł w nas królować, prowadząc nas ku światu

sprawiedliwości, pokoju i miłości.